

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Mamedov Zialat, născut la xxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: de la 20.12.2019, până la data de 29.03.2019

Instanța de apel: de la 19.02.2020, până la data de 10.09.2020

Instanța de recurs ordinar: de la 17.11.2020, până la data de 16.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 martie 2019, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Mamedov Zialat, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal, și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Mamedov Zialat în contul statului a prejudiciului cauzat în urma efectuării expertizelor judiciare în sumă de 5 250 lei. Toate cheltuielile judiciare fiind trecute în contul statului, potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Mamedov Zialat, la data de 15.11.2018, aproximativ la orele 19 și 45 min., pe direcția intrare, în Aeroportul Internațional Chișinău, situat pe bd. xxxxxx mun. Chișinău, în timpul controlului de pașapoarte, pasager al cursei aeriene

Chișinău-Istanbul, la controlul de frontieră al pasagerilor, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, în urma înțelegerii prealabile cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, având scopul confecționării, deținerii și folosirii a unui document oficial fals, a prezentat pentru control pașaportul cetățeanului Ucrainei cu nr. xxxxxxxxxxxxxx, pe numele lui xxxxxxxx, eliberat precum că la 14.04.2015 și care conform raportului de expertiză judiciară nr.404, din 19.11.2018, conține manipulări redată prin rebroșarea blanchetei și substituirea paginii cu date personale cu cea actuală.

Acțiunile lui Mamedov Zialat au fost încadrate de către în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal, după indicii calificativi deținerii și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul Victor Plugaru, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului 5250 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 5250 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului, procurorul Victor Plugaru, a invocat că:

- urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazională efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedura, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. în cheltuielile ocazionate la administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuirea cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției;

- spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru

săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea mării penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infracțorului, obligația în a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță;

- consideră că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penală de învinuire a lui Mamedov Zialat, urmează să fie încasate din contul acestuia.

3.2 Avocatul Cornelia Gorencu, în numele inculpatului Mamedov Zialat, prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să se constate violarea dreptului prevăzut de art. 3 CEDO privind condițiile de detenție și în conformitate cu art. 385 alin. 5 Cod de procedură penală și reducerea pedepsei 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv cu eliberarea inculpatului din stare de arest.

În motivarea cererii de apel, apărarea a invocate că:

- sentința este pasibilă casării în partea stabilirii pedepsei și anume, instanța de fond nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, stabilind o pedeapsă prea aspră, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la o pedeapsă penală și condiționează ilegalitatea sentinței primei instanțe;

- la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de fond nu a dat o deplină eficiență faptului, că inculpatul: - a recunoscut vina în cele comise, a semnat și depus cerere privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedură simplificată, - se căiește sincer în cele săvârșite, ceea ce denotă faptul, că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor comise precum și urmările acestor fapte. - infracțiunea incriminată face parte din categoria celor mai puțin grave (art. 16 CP). - careva urmări grave pe cauză nu au survenit. - nu are antecedente penale. - are domiciliu în s. xxxxx;

- consideră că, la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța nu a respectat toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a

unei pedepse echitabile, legale și individualizate, fapt ce constituie temei de casare a sentinței;

- a solicitat instanței de judecată aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și anume reieșind din faptul, că inculpatul se deține în P-13 în condiții inumane și degradante, reducerea pedepsei 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, însă instanța a ignorat solicitarea apărării;

- potrivit Comunicatului eliberat de ANP Penitenciarul nr. 13 Chișinău (anexat la materialele cauzei penale) se confirmă deținerea inculpatului în Penitenciarul nr. 13 Chișinău de la 21.11.2018 până la 27.11.2018, în celula 81, 12 paturi, 22,95 m.p.; de la 27.11.2018 până în prezent în celula 84, 4 paturi, 8,16 m.p. Astfel, i-au fost încălcate drepturile privind condițiile de detenție garantate de art. 3 CEDO și p. 464 din HG nr. 583 din 26.05.2006;

- din Comunicatul penitenciarului nr. 13 se constată că, inculpatul nu a fost asigurat cu spațiu de cazare de mărime minimă de 4 m.p., care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții. Pe tot parcursul deținerii în P-13, acesta a beneficiat de un spațiu mai mic de 1,9 m.p.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2020, a fost admis apelul procurorului și apelul avocatului Cornelia Gorencu, în numele inculpatului Mamedov Zialat, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea cheltuielilor de judecată, după cum urmează:

A fost încasat de la Mamedov Zialat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în suma de 5 250 (cinci mii două sute cinci zeci) lei.

A fost constatată violarea dreptului prevăzut de art. 3 CEDO privind condițiile de detenție și în conformitate cu art. 385 alin. (5) CP fiind redusă pedeapsa stabilită cu 128 (una sută două zeci și opt) zile.

În rest sentința a fost menținută, fără modificări.

4.1 Instanța de apel a reținut, că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de Mamedov Zialat încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele

imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a constatat că, prin acțiunile sale inculpatul Mamedov Zialat a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Codul penal și că a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale. La pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Mamedov Zialat a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectând-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că argumentele din apelul acuzatorului de stat, referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a admis-o întrucât potrivit materialelor cauzei cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare balistice și anume în: raportul de expertiză judiciară nr. 404 din 19.11.2018, costul căreia constituie 2100 lei (f.d.18-30) și raportul de expertiză judiciară nr.426 din 07.12.2018, costul căreia constituie suma de 3150 lei (f.d.35-40), iar în total fiind efectuate cheltuieli în suma de 5250 lei, sumă care a fost încasată din contul inculpatului, în beneficiul statului.

Instanța de apel nu a reținut afirmațiile primei instanțe precum că, cheltuielile judiciare solicitate la caz de către acuzatorul de stat, urmează a fi încasate din contul statului, or, potrivit prevederilor Legii nr. 316 din 22.12.2017 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 09.02.2018, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat.

Instanța de apel a reiterat că, potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căreia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară, urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Instanța de apel în motivarea soluției adoptate, conducându-se de prevederile art.385 alin.(5) din Codul de procedură penală, a constatat violarea dreptului inculpatului, prevăzut de art.3 CEDO privind condițiile de detenție, reieșind din comunicatul nr. xxxxx din 22 martie 2019 prezentate de administrația Penitenciarului nr. 13 – Chișinău raportate la datele dosarului penal a cauzei penale, a calculat termenul reducerii pedepsei în baza calculului stabilit de lege: 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, fiind redusă pedeapsa aplicată lui Mamedov Zialat cu 128 zile.

5. În temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, în partea reducerii pedepsei inculpatului și încasării de la acesta în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în suma de 5250 lei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie redusă pedeapsa inculpatului de 2 zile de închisoare pentru 1 zi de arest preventiv și trecerea cheltuielilor de judecată în sumă de 5 250 lei în contul statului.

În argumentarea recursului avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului a invocat că:

- instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului acuzării, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigentele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii și aplicării eronate a normelor de drept procesual și penal ce țin de încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare;

- instanța de apel nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția în partea încasării de la inculpat a cheltuielilor judiciare, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 alin. 1) și 3) CtEDO;

- instanța de apel nu a aplicat corect normele de drept procesual, penal în partea încasării de la inculpat a cheltuielilor judiciare;

- normele procesual penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru efectuarea expertizei judiciare și instrumentarea cauzei penale.

- prima instanță corect a constatat că, cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, sunt cheltuieli efectuate în cadrul efectuării UP în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli corect trecute în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama

inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea OUP, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul pentru aducerea învinuirii de stat;

- instanța de apel eronat a determinat reducerea pedepsei inculpatului, aplicând incorect prevederile art.385 alin.(5) din Codul de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarate în speță, *avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din esența argumentelor avansate în cererea de recurs declarată de către titularul cererii de recurs, Colegiul penal atestă că dezacordul apărătorului se axează pe soluția instanței de apel în partea încasării de la inculpatul Mamedov Zialat în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în suma de 5250 lei.

Astfel, având în vedere că titularul cererii de recurs consideră că decizia instanței de apel nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția în partea încasării de la inculpatul Mamedov Zialat în beneficiul

statului a cheltuielilor de judecată în suma de 5250 lei, analizând decizia atacată prin prisma acestor temeuri de casare, Colegiul penal constată, că în speță nu și-au găsit confirmare erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Lecturând textul hotărârii judecătorești recurate de avocat, Colegiul penal constată, că acestea corespund rigorilor enunțate supra și că, instanța de apel, și-a argumentat poziția enunțată vis-a-vis de cheltuielile judiciare, indicând la temeiurile de fapt și de drept ce permit concluzionarea dispunerii încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Mamedov Zialat.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel prin prisma art.art.227 și 229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, a stabilit cu certitudine că, cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare balistice și anume în: raportul de expertiză judiciară nr. 404 din 19.11.2018, costul căreia constituie 2100 lei (f.d.18-30) și raportul de expertiză judiciară nr.426 din 07.12.2018, costul căruia constituie suma de 3150 lei (f.d.35-40), iar în total fiind efectuate cheltuieli în suma de 5250 lei, sumă care urmează a fi încasată din contul inculpatului, în beneficiul statului.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel a dat o interpretare normelor juridice enunțate, ținând cont de modificările operate prin Legea nr.316 din 22 decembrie 2017, în vigoare **09 februarie 2018**. Prin Legea respectivă a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură

penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

De asemenea, Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel, potrivit căreia, conform modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia: plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară, urmează a fi încasate din contul inculpatului Mamedov Zialat.

Or, în sensul modificărilor operate față de art. 143 alin. (2) Cod procedură penală se deduce că voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regulă. Stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Astfel, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale a statuat că, în speță, odată ce s-a stabilit vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel,

invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

În lumina normelor ce guvernează speța, Colegiul penal remarcă și prevederile art. 16 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, stabilesc expres că „Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice...”, iar banii cheltuiți de stat în urma acțiunilor infracționale a făptașului, care este recunoscut vinovat în modul stabilit de lege, sunt bani publici ce revin din contribuțiile cetățenilor.

Drept urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a adoptat o decizie întemeiată de admitere a încasării cheltuielilor judiciare suportate în speță, printr-o motivare complexă și eficientă și a dat o argumentare convenită motivelor din care considerente a ajuns la concluzia de încasare din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare suportate în prezenta cauză.

Astfel, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanța de apel a motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10 din dispozițiile alin. 1, art. 427 Cod de procedură penală, prin care recurentul a invocat că *instanța de apel eronat a aplicat formula de calcul pentru reducerea pedepsei inculpatului*, Colegiul penal îl găsește nejustificat, întrucât, potrivit deciziei, instanța de apel a aplicat dispozițiile art.385 alin. (5) Cod de procedură penală, a constatat încălcarea dreptului inculpatului referitor la condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și a dispus reducerea pedepsei cu 128 zile, reieșind din calculul a două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, în partea la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la menținerea sentinței și în partea admiterii solicitării înaintate de către acuzatorul de

stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate, precum și reducerea termenului din pedeapsa stabilită inculpatului în temeiul art. 385 alin (5) Cod de procedură penală, fiind constatată violarea dreptului prevăzut de art. 3 CEDO, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, din care considerente recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Mamedov Zialat*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda